

DAVID GARRIDO I VALLS

Qui no vulga pols que no vaja a l'era

Resposta a la intemperància verbal del Sr. Hauf.

Al darrer EL TEMPS del 2001, el senyor Albert Hauf aprofità les pàgines d'aquesta revista, que li cedí espai amablement, per realitzar un exercici de catars personal i descarregar sobre la meua modesta persona, amb palesa manca de respecte i una jactància que clamava al cel, tots els dimonis que el persegueixen d'ençà que acceptà pertànyer a això que han batejat com a Acadèmia Valenciana de la Llengua. Reconec que la meua intenció, d'antuvi, havia estat pagar-li amb la mateixa moneda i dedicar-li una catilinària incendiària. Poc més o menys m'havia tractat de terrorista. Però, finalment, opte per la mesura contra la desmesura, pel seny contra la insensatesa. En definitiva, el senyor Hauf havia quedat perfectament retratat amb el seu bram desenfrenat i la seua vanitat de gallinarsot. Pretenia rentar la seua infàmia, els seus pecats, amb verborrea de frenopàtic, posant pistoles a qui no les té i tractant pràcticament d'assassí a mi i, per extensió, a tots aquells que sospirem perquè algun dia la nostra pàtria siga lliure.

Tibat com un rave, proclamava que no em coneixia. Evidentment, Sr. Hauf, vós us creieu posseïdor de la pedra filosofal. Jo només sóc un humil estudiós dels textos catalans medievals. Però vós, tot un senyor catedràtic, no em coneixeu. Ni falta que em fa. Sou tan pedant que encara penseu que podeu conquerir el món amb la vostra petulància. Teniu una paupèrrima concepció de la ciència, car encara penseu que el catedràtic ha de rebre homenatge feudal. I així va la universitat, corcada per l'endogàmia, plena de llagoters incestuosos. Us contestaré amb una frase de l'emperador Frederic II, el coneixeu?, la dedicà al seu fill Conrad: "*adulator in aula tua locum non habeat*", que, segons la traducció catalana del XIV de Guillem Nicolau, ve a dir "lagoter en ta casa no tròpia loch." Us la dedique,

amablement, per això que dieu en altre lloc sobre "...l'amor a uns clàssics que fa anys que em dedique a editar i a estudiar i que tracte d'ensenyar a llegir i a imitar" (*Levante*, 15-9-2001). Així, doncs, no espereu de mi cap ensabonada de llepacrestes ni cap consideració per uns actes propis de la vostra irresponsabilitat. Heu corromput la vostra carrera amb la pecúnia nauseabunda de la deslleialtat, precisament a aquests clàssics que preteneu imitar. Altrament, no em molesta reconèixer-ho, sé que

**"Fou
precisament el
professor Broseta,
admirat pel senyor
Hauf, qui,
en companyia
d'altres
impresentables,
encengué la flama
de la discòrdia
entre valencians"**

heu fet valuoses aportacions com a medievalista, no com altres que us acompanyen a l'AVL, i just és reconèixer-ho. Ara bé, heu demostrat que preferiu l'adulació a la humilitat, la burra a la virtut. Bé, doncs, pagareu el preu de la ignomínia, de la vergonya pública. Si no voleu pols, no aneu a l'era. Que us creieu que sou vós i els vostres companys –filòlegs– de l'AVL, els reis del mambo? Penseu que podeu jugar amb els anhels i aspiracions d'un poble i damunt ser perdonats? Sou tan bleada que penseu que jo i quatre més

som les úniques persones en aquest país que condemnem el vostre disbarat?

En altre lloc del mateix article del *Levante*, citat més amunt, el senyor Hauf hi diu: "La llengua, com la religió, o com la mare, els qui en tenen, se l'estimen. No la volen prostituïda ni menystinguda." I doncs? Ell ho ha dit, no pas jo. Vet ací la justificació perfecta per a l'article d'opinió que tant li molestà. Jo, fill d'Alacant, m'estime la meua família, i el meu país, i la meua llengua. A més, els valencians, almenys els que mai no hem renunciat al nostre país, els altres no se sap el que són, no iniciarem aquest conflicte absurd. Fou precisament l'admirat, pel senyor Hauf, professor Brosseta, qui, en companyia d'altres impresentables, encengué la flama de la discòrdia entre valencians. I altra cosa, la mort violenta, que lamentem profundament, no eximeix ningú de les culpes en vida.

Qui desitja una Acadèmia Valenciana de la Llengua? El Sr. Hauf? Potser el Sr. Hauf sí, perquè trau un suculent benefici. Ja ho deia Ciceró, en un dels seus cèlebres discursos contra Verres (cite de memòria), "*nihil tam munitum quod non expugnari pecunia possit*", que, traduït al nostre catalanesc, vendria a dir "no hi ha res tan inexpugnable que no puga ser desfet pels diners." I és que nou milions per barba són molts diners, per molt que li amoïne al senyor Hauf el pagament a hisenda. Que damunt té el morro de dir-ho! Els valencians, però, tot i les tribulacions econòmiques del senyor Hauf i companys de gresca a l'apartament destinat a tal efecte a Sant Miquel dels Reis, ja tenim una llengua, el català, i també un òrgan amb caràcter normatiu, l'Institut d'Estudis Catalans. Només aquells que detesten la nostra existència, que avorriren la nostra cultura, que vomiten quan senten valencià, només aquests desitgen l'AVL, perquè saben ben bé, l'infame cartagener el primer, que la secessió lingüística és el pas decisiu per a la nostra desaparició com a poble. Com deia Lluïll, "Poc sab de comanar qui a